

2. Zarzut drugi dotyczący drugiego oczywistego błędu w ocenie

- Zaskarżona decyzja jest obarczona oczywistym błędem w ocenie dotyczącym zawartego w decyzji uzasadnienia odnoszącego się do stosunku podporządkowania między partnerami/akcjonariuszami oraz skarżącą, którego istnienie zostało wyraźnie wykazane za pomocą dowodów przedłożonych EACEA.

Odwołanie wniesione w dniu 26 sierpnia 2015 r. przez Komisję Europejską od wyroku wydanego w dniu 18 czerwca 2015 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-5/14 CX/Komisja

(Sprawa T-493/15 P)

(2015/C 371/29)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciel: J. Currall i C. Ehrbar, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: CX (Enghien, Belgia)

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku SSP z dnia 18 czerwca 2015 r. w sprawie F-5/14 CX/Komisja;
- przekazanie sprawy do SSP celem rozpatrzenia innych zarzutów skargi;
- rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, związany z opiniami lekarskimi sporządzonymi w ramach postępowania dyscyplinarnego, dotyczący błędów co do prawa wynikających z naruszenia (i) zasad dotyczących ciężaru dowodu, (ii) załącznika IX do Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”), (iii) art. 59 regulaminu pracowniczego oraz (iv) uprawnień Sądu do spraw Służby Publicznej (zwanego dalej „SSP”).
2. Zarzut drugi, związany z pojęciem łańcucha zgodnych poszlak, dotyczący naruszenia zakresu obowiązków w obszarze rozkładu ciężaru dowodu i braków w uzasadnieniu.
3. Zarzut trzeci dotyczący błędu co do prawa w odniesieniu do wykładni zasady staranności, ponieważ SSP orzekł, że Komisja, na podstawie posiadanych przez siebie w chwili wydania spornej decyzji środków dowodowych, naruszyła swój obowiązek staranności w związku z tym, że nie wezwała po raz trzeci strony skarżącej w pierwszej instancji, uznając po pierwsze, że czyny będące przedmiotem postępowania były stosunkowo stare, po drugie, że urzędnik przebywał na zwolnieniu chorobowym, a po trzecie, że jego adwokat po raz drugi odmówił odbioru wezwania.

4. Zarzut czwarty dotyczący błędu uzasadnienia w odniesieniu do konsekwencji naruszenia prawa do bycia wysłuchanym i nieprawidłowości ustaleń faktycznych, ponieważ SSP oparł się na nieprawidłowych okolicznościach i w rezultacie stwierdził, że przesłuchanie strony skarżącej w pierwszej instancji mogło mieć wpływ na zaskarżoną decyzję.

Odwołanie wniesione w dniu 28 sierpnia 2015 r. przez CX od wyroku wydanego w dniu 18 czerwca 2015 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-27/13 CX/Komisja

(Sprawa T-496/15 P)

(2015/C 371/30)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: CX (Enghien, Belgia) (przedstawiciel: adwokat É. Boigelot)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że jego odwołanie jest dopuszczalne i zasadne;
- w rezultacie, uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (pierwsza izba) z dnia 18 czerwca 2015 r., doręczonego w dniu ogłoszenia, w sprawie F-27/13;
- wydanie orzeczenia w przedmiocie sporu przez sam Sąd i uwzględnienie pierwotnych żądań strony skarżącej, a tym samym wniosków przedstawionych w pierwszej instancji, z wyłączeniem jakiegokolwiek nowego wniosku;
- w każdym razie, obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do obrony i nieuwzględnienia tego przez Sąd do spraw Służby Publicznej (zwany dalej „SSP”), nieprawdziwości zarzucanych czynów, odmowy przeprowadzenia niezbędnych weryfikacji i ustalenia prawdy zarówno przez Komisję jak i SSP oraz oczywistych błędów w ocenie.
 2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 4 i 6 Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”) i art. 9 załącznika IX do regulaminu pracowniczego, ponieważ choć SSP przyznał, że właściwy organ powołujący nie ma uprawnień w zakresie wymierzenia zainteresowanemu urzędnikowi kary w postaci bezpośredniego ustalenia „zaszeregowania” do określonej grupy, lecz ma wyłącznie prawo obniżyć mu grupę zaszeregowania, to jednak nie wyciągnął z tego odpowiednich konsekwencji.
 3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności oraz dotyczący oczywistych błędów w ocenie.
-